ULTIMA ORA

Italia şi chestiunea austriacă

– Declaraţiile d-lui Mussolini în Camera italiană –

Roma, 16. (Rador). — *Aşteptarea Romei şi a ţării întregi pentru discursul d-lui Mussolini, care a fost radio-difuzat nu numai în Italia ci şi în numeroase ţări străine, este din ce în ce mai înfrigurată.*

Pe principalele pieţe ale Romei şi ale tuturor oraşelor din Italia, unde au fost instalate amplificatoare, cetăţenii au început să se strângă cu mult înainte de începerea transmisiunii.

La ora 16, urmat de miniştrii săi, d. Mussolini a intrat în incinta Camerei, primit fiind cu o înflăcărată manifestaţie de devotament din partea Adunării cât şi a publicului din tribune.

Şedinţa a fost deschisă apoi de preşedintele Camerei, care a dat cuvântul generalului Valle, subsecretarul de stat al ministerului aeronauticei.

Generalul Valle a făcut o expunere asupra bugetului departamentului său. In clipa când generalul Valle a adus un vibrant omagiu eroicilor piloţi italieni cari luptă în Spania naţionalistă, Camera şi publicul din tribune au făcut o mare manifestaţie de recunoştinţă pentru voluntarii italieni din Spania.

Ducele urcă apoi la tribună în aclamaţiile deputaţilor şi publicului, rostind următoarea cuvântare:

Declaraţiile d-lui Mussolini

„In zilele din urmă un mare eveniment, care a schimbat harta politică a Europei, s'a desfăşurat: Austria a încetat să existe ca stat. Ea a devenit o parte din Germania, iar plebiscitul dela 10 Aprilie va consacra faptul împlinit.

Drama austriacă n'a început de ieri, ci a început în 1848 când micul şi curagiosul Piemont a îndrăsnit să braveze colosul habsburgic. Drama a continuat după războiul mondial şi a durat 20 ani. Epilogul a avut „ritmul" rapid al forţelor irezistibile ale naturii şi a surprins numai pe cei distraţi şi pe ignoranţi. O privire repede şi retrospectivă asupra acestor 20 ani ne arată în chip absolut lămurit că ceeace s'a întâmplat trebuia fatalmente să se întâmple şi că fluviul, în ciuda digurilor de hârtie ale tratatelor, trebuia să ajungă la vărsarea sa.

Actul de naştere al statului federal austriac datează din 12 Noembrie 1918, câteva zile după prăbuşirea imperiului habsburgic.

Ori, prin primul său vot, constituanta naţională a Austriei, sub guvernul socialist Bauer-Renner, declara Austria ca parte integrantă din Reichul german cu numele „Republica Austriei germane". Dar este mai mult. Mai multe provincii austriace votează categoric prin plebiscituri spontane anexarea la Germania, afară de una Vorarlberg, care s'a declarat favorabilă unirii cu Elveţia.

Constituţia dela Weimar a republicii social-democrate germane, emisă în August 1919, declară în articolul 2 textual: Teritoriul Reichului cuprinde teritoriul ţărilor germane. Alte teritorii pot să se unească cu acesta dacă populaţiile respective exprimă o astfel de dorinţă. In articolul 61, era explicit declarat că după unirea sa cu Germania, Austria va avea drept să ia parte la viaţa parlamentară germană cu un număr de deputaţi proporţional cu populaţia sa. Este deci stabilit că la începutul a ceeace se poate defini ca fiind epoca social-democrată, atât la Viena, cât şi la Weimar se socotea logică unirea celor două state într'un singur stat. Au venit apoi tratatele de pace. Intâi tratatul dela Versailles şi apoi tratatul dela Saint Germain, care au impus, este cuvântul, Austriei să rămână independentă.

Dar această obligaţie a apărut complet absurdă şi în acelaş timp atât de precară încât lasă poarta întredeschisă asupra viitorului: Austria, ceeace nu s'a văzut niciodată în istoria unui popor, şi-ar fi putut „înstrăina independenţa" cu consimţământul consiliului Societăţii Naţiunilor.

Evoluţia Austriei
ca stat independent

Astfel, şi-a început Austria viaţa sa de stat independent sub egida social-democraţiei. Social-democraţii trec, făcând loc creştinilor sociali cu monseniorul Seipel, dar acesta nu ameliorează deloc situaţia politică şi economică. Austria este din punct de vedere practic la discreţia haosului material şi moral, fiind pusă sub tutela, nu numai financiară, a Societăţii Naţiuni-lor. Această situaţie durează până la 1 Octombrie 1926, când Seipel revine la putere cu această formulă: „Austria este stat german. Nimic împotriva Germaniei".

Alţi trei ani de dezordini, intrigi şi mizerii decurg, când Schober ajunge la putere în toamna anului 1929. Numai cu venirea lui la putere începe politica italiană faţă de Austria, politică consacrată în tratatul de amiciţie şi arbitraj semnat la Roma de Schober în ziua de 6 Februarie 1930.

Momentul coincide cu criza economică mondială care are repercusiuni teribile asupra fragilei economii austriace. Incâodată deea Anschlussului revine la lumina zilei sub forma unui proect de uniune vamală austro-germană al lui Curtius şi Schober.

Acest proect nu se realizează, deoarece întâmpină împotrivirea imediată a Franţei şi Cehoslovaciei: el este prezentat Curţii dela Haga pentru a se şti dacă această uniune vamală este sau nu compatibilă cu independenţa Austriei. Curtea declară că nu este compatibilă, iar proectul cade.

Lupta dintre guvernul austriac şi mişcarea naţional-socialistă

Situaţia Austriei nu se îmbunătăţeşte. Intervine acum Italia în mod direct spre a uşura economia austriacă prin acordurile dela Semmering. In Ianuarie 1933, naţional-socialismul ajunge la putere în Germania. In Martie acelaş an, cancelarul Dollfuss îşi reînoeşte guvernul în sens autoritar, dar defineşte în acelaş timp Austria ca stat independent şi creştin, însă german. Incepe lupta între guvern şi mişcarea naţional-socialistă.

Cancelarul Dollfuss este silit să stăpânească energic revolta socialistă din Februarie 1934. După câteva luni, isbucneşte insurecţia naţional-socialistă dela Viena. Eu ordon ca patru divizii din Adigele de Sud să se ducă pe Brennero. A fost un act de elementară precauţiune în vederea unor evenimente care păreau neaşteptate şi a căror influenţă nu putea fi măsurată. Niciun austriac nu ne-a cerut să facem aceasta. Niciun austriac nu ne-a mulţumit niciodată de a fi făcut acest act.

Din 1934 până în 1936, a urmat politica protocolurilor dela Roma; între timp condiţiile generale ale Europei şi Austriei s'au schimbat profund. Solidaritatea diplomatică a Italiei cu puterile occidentale a fost sfărâmată prin sancţiuni şi prin încercările mărturisite de a „strangula" poporul italian.

Axa Berlin-Roma

In Octombrie 1936, a fost creată axa Roma-Berlin. In Austria, mişcarea, deşi urmărită de organele executivului, se desvoltă cu o rapiditate uimitoare, datorită nu numai comunităţii de idei, ci şi mai ales reînvierii repezi a puterii politice şi militare germane. Este momentul în care Italia sfătuieşte Austria să se apropie de Germania căci un stat care se pretinde german nu poate exista în funcţiune anti-germană. Acesta era un fapt absurd din punct de vedere istoric, politic şi moral.

Intrevederea dela 12 Februarie dintre cancelarul Schuschnigg şi cancelarul Hitler a înfăţişat o încercare extremă pentru o solutie de compromis, care ar fi întârziat poate, dar n'ar fi evitat desigur soluţia finală: discursul d-lui Hitler dela 20 Februarie: discursul cancelarului Schuschnigg dela 24 Februarie.

Plebiscitul d-lui Schuschnigg
a fost o greşală

Deodată se iveşte ideea unui plebiscit. In ziua de 7 Martie, la amiază, un om de încredere al cancelarului Schuschnigg îmi cere părerea asupra plebiscitului şi asupra modalităţilor sale. Era pentru întâia oară de mai multe luni. I-am răspuns în modul cel mai categoric că este vorba de o greşeală. Această bombă vă va izbucni în mână. Ar fi de prost gust să mă laud cu această prevedere prea uşoară. Or, în cercurile diplomatice şi ziaristice din lumea întreagă stăruesc regretele, polemicile şi avertismentele. Grămezi de cuvinte inutile, care nu opresc istoria.

Cercurile mai mult sau mai puţin oficiale de dincolo de Alpi, care se întreabă de ce n'am intervenit pentru a „salva" independenţa Austriei, le răspundem că n'am luat niciodată un astfel de angajament direct sau indirect, scris sau verbal.

Austriacii, trebue s'o proclamăm, au avut totdeauna pudoarea de înţeles de a nu ne cere gesturi de forţă pentru a apăra independenţa Austriei, căci noi am fi răspuns că o independenţă care are nevoie de sprijinuri militare străine, împotriva celei mai mari părţi din propriu-i popor, nu este stabilă. Cei ce cunosc pe austriaci ştiu că primele rezistenţe la o intervenţie din partea noastră ar fi venit dela ei înşişi.

Poporul austriac
era favorabil Anschlussului

Interesul Italiei pentru independenţa Austriei federale exista, dar el se întemeia pe ideia iniţială că austriacii voiau o astfel de independenţă, cel puţin în majoritatea lor. Dar, ceiace se întâmplă zilele acestea pe pământul austriac arată că profunda aspiraţie a poporului era în favoarea anschlussului. Partizanilor supravieţuitori ai machiavelismului, pe care-l respingem, li se poate face observaţia că atunci când un eveniment este fatal, este mai bine ca el să se facă cu tine decât împotriva ta.

In adevăr, ceiace s'a îndeplinit în Austria este o revoluţie naţională, iar noi italienii suntem cei mai îndreptăţiţi spre a o înţelege în exigenţele sale istorice precum şi în metodele sale care par grăbite cum s'a întâmplat totdeauna în toate revoluţiile.

Noi n'am făcut nimic deosebit de acestea între 1859 şi 1860. Vă poftesc să meditaţi asupra istoriei, domnilor. După pacea dela Villafranca, Italia a fost sguduită printr'un avânt nestăpânit de unitate. Cavour, marele spirit autoritar Cavour, a îndrumat acest avânt prin sistemele sale: mişcări ale poporului, mai bine zis mişcări ale minorităţii, fuga guvernelor vechiului regim, intervenţia trupelor piemonteze, care nu erau considerate ca trupe năvălitoare, ci trupe naţionale, iar ca atare aclamate cu entusiasm de popor, ocuparea teritoriilor şi în cele din urmă plebiscitele. Toate acestea s'au desfăşurat cu repeziciune fantastică, ce n'are nimic de invidiat rapidităţii evenimentelor actuale din Austria. Teritoriile au fost ocupate de trupele piemonteze în Septembrie 1860 şi au avut plebiscitul în Octombrie acelaş an. Garibaldi intră în Napoli la 7 Septembrie 1860, iar plebiscitul a avut loc la 21 Octombrie următor. Naţionalii intră în Roma la 21 Septembrie, iar plebiscitul este convocat după zece zile.

Regatul Italiei a ieşit la lumină între 1859 şi 1861 prin manifestaţii ale poporului, ocupaţii militare şi plebiscite. Cadrul acestui discurs nu îmi îngăduie să amintesc pe larg celor care au uitat, că prima alianţă militară a tânărului regat al Italiei a fost încheiată cu Prusia în 1866, alianţă care dealungul evenimentelor, prin Sadova şi prin bătălia eroică dar nu definitivă dela Custoza, ne-a adus cedarea Veneţiei.

Italia nu se lasă impresionată

Există în lume indivizi atât de superficiali şi de o ignoranţă atât de tristă faţă de situaţia din Italia fascistă cari cred că ne-ar putea impresiona prin cifra globală a milioanelor de germani şi prin prezenţa lor la frontierele noastre. Italia, Italia aceasta, nu se lasă lesne impresionată. Cei care au crezut altfel nu au reuşit să ne impresioneze nici în timpul războiului din Africa şi doar erau 52 de state. Italia are o voinţă dârză, un suflet tare şi merge drept înainte. Suntem atât de puţin impresionaţi încât admitem în linişte că peste câţiva ani, prin simplul fapt al mişcării naturale a populaţiei, în timp ce noi vom fi 50 de milioane, germanii vor fi 80 de milioane, nu numai pe una, ci pe zece frontiere, printre care frontiera italiană este cea a două popoare amice: o frontieră de neatins. In această privinţă, Fuehrerul a fost totdeauna categoric chiar înainte de a fi ajuns la putere, chiar şi atunci când această atitudine îi aducea acuzaţii absurde din partea adversarilor săi.

Pentru noi fasciştii frontierele, toate frontierele, sunt sfinte: nu se discută asupra lor; frontierele se apără.

Ţăria aliantei italo-germane

Când drama austriacă a ajuns în ultimele zile la actul al cincilea, adversarii mondiali ai fascismului au pândit să vadă dacă nu a sosit în sfârşit prilejul cel bun pentru a pune faţă în faţă cele două regimuri totalitare şi pentru a sfărâma solidaritatea lor printr'o lovitură care ar fi fost — să spunem lucrul acesta pacifiştilor de profesie — preludiul unui nou război mondial. Acest calcul al democraţilor, al lojilor francmasonice şi al internaţionalei III este fals, o nădejde pur şi simplu copilărească. Era şi jignitor, căci arunca o umbră pe caracterul nostru şi pe inteligenţa noastră politică.

Dar dece să nu o spunem? Milioanele de germani erau şi ei cu atenţia încordată: a venit clipa pentru ceeace se poate numi examenul suprem al axei. Or, germanii ştiu că axa nu este o construcţie diplomatică care are valoare numai în împrejurări normale, ci s'a dovedit solidă mai ales în acest ceas excepţional în istoria lumii germanice şi a Europei.

Două naţiuni a căror formaţie unitară a fost paralelă în timp şi în mod, unite cum sunt printr'o analoagă concepţie politică şi de viaţă, pot merge împreună pentru a da continentului nostru turburat un nou echilibru, care să îngăduie în sfârşit colaborarea paşnică şi rodnică în toate popoarele.

*

Sfârşitul discursului a fost salutat prin îndelungate şi înflăcărate aclamaţii.

IMPRESIA PRODUSĂ DE DISCURSUL DUCELUI LA PARIS

Paris, 16 (Radio Central). — *Discursul ţinut de d. Mussolini, este viu comentat de cercurile diplomatice şi politice parisiene, precizându-se că guvernul francez nu este de loc de acord cu aprobările făcute de d. Mussolini în ce priveşte Anschlusul.*

Se relevă, în acelaş timp, că tonul discursului d-lui Mussolini e mai puţin agresiv ca până acum, discursul d-sale având de data aceasta un caracter formal şi politicos.

In fine, se accentuiază că din discursul Ducelui reese în mod clar strânsa solidaritate dintre Roma şi Berlin.

Declaraţiile d-lui Spaak,
ministrul de externe al Belgiei

Bruxelles, 16 (Rador). — *Camera belgiană a început discuţia la bugetul ministerului afacerilor străine.*

D. Spaak, ministrul de externe, s'a suit la tribună chiar de la începutul şedinţei şi a declarat între altele: „De o lună încoace, Europa trăeşte o epocă foarte agitată. Este important ca Belgia să-şi fixeze cu claritate atitudinea. Poziţia Belgiei a fost precizată de Rege la 14 Octombrie 1936, iar declaraţia Suveranului a fost ratificată de ţara întreagă.

„Politica de independenţă rămâne întreagă. Se spune că după eşecul Societăţii Naţiunilor trebuiau reînviorate toate energiile. In realitate, ceeace a trebuit a fost adaptarea la realităţi.

„N'am renegat niciun angajament. Am afirmat hotărirea noastră de a ne apăra dacă am fi atacaţi. Facem o politică exclusiv belgiană. Voim să acţionăm aşa cum cer interesele Belgiei, care se găseşte în alte condiţii decât Olanda sau Elveţia de exemplu. De aceea, voim să ne păstrăm libertatea de acţiune. Orice conflict poate avea pentru noi consecinţe teribile. Ne-am păstrat locul nostru peste tot unde putem contribui la asigurarea păcii.

„Politica noastră nu e o politică de euforie. Ca şi predecesorii mei, am arătat necesitatea de a avea o armată puternică. Trebue să avem raporturile cele mai bune cu toţi vecinii noştri. Aceasta nu ne obligă să uităm pe vechii prieteni şi să neglijăm afinităţile noastre".

D. Spaak a căutat apoi să precizeze poziţia Belgiei faţă de Societatea Naţiunilor. El a amintit declaraţia pe care a făcut-o la Geneva, că această Societate reprezintă idealul la care trebue să se alăture toate naţiunile. Aceasta însă nu-l împiedică pe d. Spaak de a spune că membrii Societăţii Naţiunilor sunt incapabili de a traduce intenţiile lor în acte. „S'a spus că cuvintele mele sunt lipsite de căldură. E adevărat. Imi este imposibil să exprim încredere în Societatea Naţiunilor, când văd ce se petrece.

Cred şi acum în principiul Societăţii Naţiunilor şi să o tratăm ca pe un bolnav, iar nu să-i cerem ceeace nu poate da. Suntem datori să ţinem seamă de lumea reală, şi am impresia că am făcut ceeace puteam face. Iată de ce cred că n'am pierdut încrederea dv.".

Vorbind apoi despre ceeace s'a petrecut în Austria, ministrul afacerilor străine a constatat că nici Anglia, nici Franţa, nici Italia n'au găsit de cuviinţă că trebue să reacţioneze. „Anschlussul era în firea lucrurilor, a spus d. Spaak, dar felul în care a fost realizat justifică toate temerile. Lecţia este că o ţară mică trebue să fie unită. Numai desunirea face slăbiciunea naţiunilor mici. Ce sunt problemele interne faţă de marile probleme care pot ameninţa însăş existenţa noastră? Văzând ce se petrece, vă spun: să rămânem uniţi". (Vii aplauze pe toate băncile, afară de cele ale naţionaliştilor flamanzi).

Impresia la Berlin

Berlin, 17 (Rador). — **Discursul d-lui Mussolini cu privire la Austria a fost primit la Berlin cu o profundă satisfacţie, fiind interpretat drept o confirmare a forţei pe care o reprezintă axa Berlin-Roma.**

Cercurile germane oficiale afirmă că acest discurs dovedeşte din nou că „nici o putere din lume n'ar putea să sfărâme această axă".

Aviaţia militară a Italiei
este gata la orice sacrificiu pentru patrie

Declaraţiile d-lui subsecretar de stat al aerului

Roma, 17 (Rador). — **Camera a adoptat bugetul ministerului aerului.**

In cursul discuţiunilor d. Valle, subsecretar de stat al aerului a anunţat că în ziua de 28 Martie, cu ocazia sărbătorirei celei de a 16-a aniversare dela întemeierea aeronauticei italiene se vor inaugura 29 aeroporturi, 26 depozite de mobilizare şi 5 instituţii aeronautice.

Aviaţia italiană, a declarat generalul Valle, este acum complet independentă atât în ce priveşte materiile prime, cât şi concepţiile tehnice. Aparatele italiene sunt printre cele mai bune din lume. Aviaţia italiană a realizat în anul precedent 45 recorduri internaţionale şi 39 recorduri militare. Exportul materialului aeronautic italian este însemnat şi pe zi ce trece el este şi mai mare.

In concluzie generalul Valle a arătat că aviaţia militară italiană este gata în orice moment, în legătură cu celelalte forţe ale armatei italiene, să facă orice sacrificii pentru patrie.

—xox—

Grav atentat la Ierusalim

Ierusalim, 16 (Rador). — **Un grav atentat a fost săvârşit astăseară în centrul oraşului.**

Un necunoscut a aruncat o bombă într'o staţie de autobuze evreeşti. Mai multe persoane au fost rănite. O femeie se află în stare gravă.

—oox●xoo—

Ultime informaţii

● In legătură cu măsurile luate la frontiere, anunţate recent, ministerul de interne comunică următoarele:

Cetăţenii români aflaţi în Austria, spre a putea să se servească la intrarea în România de paşaportele ce posedă, trebuesc să obţină o viză specială dela consulatul român din Viena.

● Comisia pentru încadrarea personalului românesc în întreprinderi a ţinut şedinţă Miercuri dim., la ministerul de industrie şi comerţ, sub preşedinţia d-lui Al. Radian.

S'au rezolvat chestiuni curente.

● Academia Română va ţine şedinţă publică azi Vineri, la ora 15.

D. Sextil Puşcariu va face o comunicare despre „Gândirea lingvistică şi gândirea filosofică".

● Ministerul muncii a numit noui comisiuni interimare la Camerele de muncă din ţară.

La Bucureşti comisia se compune din d-nii:

Preşedinte Eg. Irimescu; delegatul ministerului inginer inspector Gh. Sebastian; membrii: George Leţu, Ion Cotlenu, Ion Rucăreanu, Eug. Irimescu, Ion Constantinescu, Ion Gornescu, Marin Dinu, Vasile Ghetu, George Drăgan.

● D. dr. Daniel Ciugureanu, medic primar definitiv, al serviciului de genito-urinare dela spitalul central „Dr. I. Cantacuzino" din Bucureşti, a fost delegat inspector general sanitar tehnic, în specialitatea chirurgie şi urologie, detaşându-se în administraţia centrală a ministerului.

● „Monitorul Oficial" nr. 62 din 16 Martie, publică decizia ministerului apărării naţionale, prin care se fixează indemnizaţiile cuvenite ataşaţilor militari şi ofiţerilor trimişi în misii în străinătate.

● D. Oswaldo Aranha, fost ministru de interne şi de finanţe, care exercita în timpul din urmă funcţiunea de ambasador al Braziliei la Washington, a fost numit ministru de externe.

Din străinătate

● *Roma, 16 (Rador).* — Corespondentul agenţiei „Havas" transmite:

Ministerul de război a hotărît trimiterea la vatră a unui număr de subofiţeri şi soldaţi din clasa 1927, 1928, 1929, cari fuseseră chemaţi sub arme, pentru a întări corpurile de armată XX şi XXI, cu garnizoana în Libia.

● *Belgrad, 16 (Rador).* — In cursul serii, Camera a adoptat definitiv proectul de buget şi legea financiară pe exerciţiul viitor, cu 196 voturi contra 92.

● *Paris, 16 (Rador).* — Corespondentul de aici al ziarului „Izvestia" numit Rappaport, a demisionat în semn de protest contra executării lui Bukharin. El a declarat că demisionează şi din partidul comunist francez, din care făcea parte ca membru fondator.

Cu nesfârşită durere, neconsolaţi Elena Ion C. Nicolau, cu fiul său Eugen, anunţă rudelor, prietenilor şi cunoscuţilor, că împlinindu-se un an de când scumpul, bunul şi pe veci regretatul nostru soţ şi tată.

Ion C. Nicolau

(IANCU)

fost director general Ministerul de Interne

ne-a părăsit, se va oficia pentru pomenirea lui scumpă, un parastas Sâmbătă 19 Martie orele 10 dimineaţa în biserica Sfânta Vineri (Hereasca) Calea Călăraşi, în cavoul familiei din cimitirul Bellu (catolic) şi la păinea zilnică din str. Romană.

D-na Zoe Stănescu cu fii roagă rudele şi prietenii a lua parte la parastasul de 7 ani al iubitului lor soţ şi tată

Ghiţă Stănescu

care va avea loc în ziua de 17 Martie la ora 9 în biserica Dichiu (Lahovari 70). 23

Doamna Sanda ing. Arghir are durerea de a anunţa tuturor acelor cari l-au iubit şi apreciat pe iubitul şi în veci neuitatul ei soţ, că Sâmbătă 19 Martie ora 10½ se va oficia un serviciu religios la Biserica Sf. Constantin (Cişmigiu) în Bucureşti în memoria blândului şi cinstit

INGINER

Gheorghe Arghir

Familia Profesor Grigore Arghir, cu aceeaş nemărginită durere, înştiinţează rudele, prietenii şi cunoscuţii că, Sâmbătă 19 Martie 1938, orele 10 dimineaţa, se va oficia Parastasul de un an, pentru pomenirea bunului şi neuitatului ei fiu, frate, soţ, cumnat, unchiu, nepot şi văr

GHEORGHE ARGHIR

INGINER

în Biserica Buna Vestire din Şoseaua Giurgiului, la Cimitirul Bellu şi Biserica vie „Bunul Samarinean". 17

Aurelia şi Lela, cu aceeaş adâncă durere, anunţă parastasul de un an, al scumpului lor soţ şi tată

Danil Milea

ce se va oficia Sâmbătă 19 Martie, ora 9½ la biserica Cuţitu de Argint şi roagă rudele, prieteni şi cunoscuţi să ia parte. 21

Indureraţi Dr. Theodor Sperling, fiu, Dr. Peppi Sperling nora, Suzanne Corner soră, precum şi întreaga familie au nemărginita durere de a anunţa încetarea din viaţă a mult iubitului lor

Dr. Bernard Sperling

medic colonel în rezervă

Cavaler al Ordinului Steaua României cu Spade şi Virtutea Militară, Ofiţer al Ordinului Regina Maria, Ofiţer al Ordinului Steaua României, Crucea de războiu cu baretele Ardeal şi Carpaţi

în vârstă de 64 ani.

Ceremonia funebră s'a făcut, Joi 17 crt., ora 2 jum. precis la domiciliul defunctului în Str. Nifon No. 27 de unde cortegiul a pornit la Cimitirul Spaniol Belu. 36

Adânc îndureraţi: Theodor fiu, Ecaterina noră, Dodo şi Gabi, Victoria şi dr. I. Dragomirescu cu fiul nepoţi. Familiile P. şi H. Mihăilescu, Penciulescu, Rădulescu, Stoicescu precum şi familiile înrudite, cu durere anunţă încetarea din viaţă a bunei şi scumpei lor.

Iordana N. Niculescu

BERECHET

Inmormântarea s'a făcut Joi, 17 Martie a. c. ora 3 p. m. Cortegiul mortuar a pornit dela bis. Popa Nan, unde se afla depusă, la cimitirul Reinvierea. 14

Generalul Constantin Deliceanu, fiu, adânc îndurerat şi neconsolat, anunţă împreună cu întreaga familie încetarea din viaţă a celei mai ideale mame adorate şi în veci neuitate

Eufemia C. Deliceanu

săvârşită în ziua de 16 Martie 1938, orele 0,25.

Rămăşiţele pământeşti au fost transportate în ziua de 17 Martie la Buzău, unde va avea loc înhumarea, în ziua de 18 Martie, ora 16, la cimitirul „Dumbrava", în cavoul familiei, lângă iubitul ei soţ. 16

Veşnic îndureraţi: Ivona şi Mihail Săvescu, cu familia, anunţă moartea iubitului lor bunic:

Lucian Bonis

în vârstă de 81 ani

Veteran din 1877/78

Inmormântarea se va face în cimitirul Belu, Vineri 18 Martie c., ora 3 p. m. Slujba religioasă va avea loc la capela cimitirului unde corpul va fi depus. 30

D-l. Nicolae Diaconescu cu multă durere aduce la cunoştinţa rudelor şi cunoscuţilor parastasul de un an dela pierderea prea iubitei şi neuitatei sale soţii

Elena N. Diaconescu

care va avea loc Sâmbătă 19 Martie în biserica Sf. Constantin şi Elena din str. Dorni, între orele 9—10 apoi cimitirul Sf. Vineri şi acasă. 12

BANCA NAŢIONALA A ROMANIEI

aduce la cunoştinţă încetarea din viaţă a mult regretatului

GEORGES PATROGNET

CONTABIL LA AGENŢIA BANCII NAŢIONALE A ROMANIEI DIN C. LUNG-MUSCEL

căruia îi va păstra o vie amintire, pentru munca şi devotamentul depus în serviciul Instituţiei. 1132

Asociaţia funcţionarilor Băncii Naţionale a României

adânc mâhniţi, aducem la cunoştinţă săvârşirea din viaţă a valorosului coleg

GEORGES PATROGNET

CONTABIL LA AGENŢIA BANCII NAŢIONALE A ROMANIEI DIN C. LUNG-MUSCEL

decedat la 16 Martie 1933, în etate de 34 ani.

A dat Băncii tot ce a avut mai bun, ca m ncă şi modestie, iar colegilor toată dragostea ce caracteriza blajina lui făptură.

Serviciul religios va avea loc în ziua de Vineri 18 Martie la ora 15½ în Capela Cimitirului Catolic Bellu (Sos. Olteniţa). 1132

Polixenia soţie, Laura fiică precum şi familiile înrudite anunţă groaznica moarte a scumpului lor

Eduard Mélan

Inginer

ucis în accident de automobil.

Ceremonia funebră s'a oficiat în capela cimitirului Catolic Bellu, ora 4 p. m. Joi 17 Martie.

LA SOCIETE FRANÇAISE DE BIENFAISANCE

a le regret de faire part du décès de

Eduard Mélan

Ingénieur

l'inhumation aura lieu Jeudi 17 mars à 16 heures au Cimetiere Catholique Bellu. 1

Sdrobiţi de durere: Maria Negulescu, Ioan şi Aglaia Negulescu Maria şi Ion F. Arion, Elena Negulescu, Ioan şi Aneta Negulescu, Maria şi Ziarist Nicolae Druzescu cu copiii, Elena şi General Stângaciu, familia Dr. Peteu, Stamate, Ziarist C. Petrescu şi Constanţa Cocuşescu, au durerea a anunţa pierderea scumpei lor fică, soră, vară, nepoată, mătuşă şi cumnată

Ecaterina Negulescu

stins din viaţă în ziua de 16 Martie crt. după o lungă şi grea suferinţă.

Ceremonia va avea loc în ziua de Vineri 18 Martie, orele 3 p. m. cortegiul pornind din Str. Vrăjitoarei No. 3, la Cimitirul Belu. 30

Intristaţii: Maria Paraschivescu mamă, Maria şi Ing Constantin Paraschivescu, Căpitan Virgil Paraschivescu, Olga şi Maior Ţane Săvulescu, Mica Paraschivescu, fraţi, surori şi cumnaţi, cu durere anunţă pierderea scumpului lor

Victor C. Paraschivescu

în etate de 34 ani

decedat la Codlea, Braşov, în ziua de 15 Martie 1938

Inmormântarea s'a făcut în ziua de 16 Martie 1938 la cimitirul din Codlea. 19

Cu mare durere în suflet anunţ moartea scumpului şi ultimul meu fiu

Constantin Stănescu

(TI 'EL)

de 23 ani

Inmormântarea s'a făcut la Cimitirul Reînvierea Colentina eri, 17 Martie 1938, ora 4 p. m. unde fusese depus în capelă.